

Een hectare is een stukje van planeet Aarde

Er wordt soms tegen mij gezegd: 'Waarom maak je je zo druk over die hectare – er zijn belangrijker dingen.' Maar ik ben van mening dat er tegenwoordig in ons leven niets belangrijker is dan het aan de Aarde teruggeven van zijn oorspronkelijke bloei.

Dat is waarom ik over de hectare familiegrond blijf praten, het staat immers voor iets dat onmetelijk veel belangrijker is. Mijn verstand, mijn intelligentie – of misschien is het wel mijn temperament – is niet altijd toereikend om het uit te leggen, maar als het mij ook maar een beetje lukt en mensen begrijpen het, dan is dat een overwinning.

Zo was het ook ditmaal. Het was 2003. In Zwitserland. Zurich. Een internationaal forum. Ik was uitgenodigd door de organisatoren en had spreektijd gekregen. Ik begon te praten over het idee dat in Rusland geboren was, en de zaal reageerde lauw.

Er kwam een vraag uit het publiek:

'Wat is volgens u het verband tussen een hectare grond en de spirituele ontwikkeling van een persoon? Misschien is het probleem van de bodemcultivering belangrijk voor Rusland, maar in Europa zijn deze vragen allang opgelost. Wij zijn hier bijeen om over spiritualiteit te praten.'

Ietwat geagiteerd begon ik te antwoorden:

'Ik heb het over een hectare grond, over de inrichting van een familiethuisgrond daarop, en sommigen zullen denken dat dit primitief is. Dat we het over de grote wetenschappen, over spiritualiteit moeten hebben, omdat dat het onderwerp van dit prestigieuze Europese forum is. Ik weet, de organisatoren hebben me verteld, dat hier in deze zaal uit heel Europa bekende onderwijsvernieuwers, filosofen en schrijvers

over spiritualiteit bijeen zijn, en andere, niet minder belangrijke mensen die over het onderwerp spiritualiteit nadenken. Maar juist omdat ik besef wie ik voor mij heb in deze zaal, spreek ik over een hectare grond.

Dames en heren, ik ben ervan overtuigd dat begrippen als liefde en spiritualiteit ook in ieder geval een materiële belichaming moeten hebben.

De hectare grond waar ik op doel en waarover Anastasia spreekt, is niet zomaar een hectare grond. Het is een ruimte waardoor u met de kosmos verbonden zult zijn. Alle hemellichamen van het Universum zullen op deze ruimte, en bijgevolg ook op u, reageren. Ze zullen uw vrienden, helpers en medescheppers zijn.

Kijk maar wat er in overeenstemming met de natuurwetten gebeurt: een gewone bloem, laten we zeggen een madeliefje, is onlosmakelijk met de kosmos, de planeten en de zon verbonden. Wanneer de zon opkomt, opent de bloem zijn bloemblaadjes, en wanneer de zon ondergaat sluit hij ze. Ze zijn in harmonie met elkaar vereend. Triljoenen kilometers en lichtjaren kunnen hen niet van elkaar scheiden. Ze zijn verbonden – de grote zon en het kleine aardse bloemetje. Ze weten dat zij alleen in die verbondenheid de scheppers van de grote harmonie van het heelal zijn.

Maar iedere afzonderlijke aardse grasspriet reageert niet alleen op de zon. Hij reageert ook op andere planeten, hij reageert op de mens, op de energie van zijn gevoelens.

Wetenschappers hebben het volgende experiment uitgevoerd. Ze sloten sensoren aan op een plant, een kamerplant, en de naalden op een meetinstrument registreerden de meest minieme energie-impulsen die door de plant werden afgegeven. Om de beurt kwamen er een aantal mensen de kamer binnen. De één liep alleen langs, de ander kwam naar de plant toe en gaf hem water, een derde kwam naar de plant toe en scheurde een blad af. Het apparaat registreerde dat telkens als degene die het blad had afgescheurd binnenkwam, de plant geagiteerd reageerde en de naald van het meetinstrument begon uit te slaan.

Ook het volgende verschijnsel zie je vaak: planten kwijnen weg als hun vaste verzorger vertrekt. Met andere woorden, we stellen vast dat

alle planten op de mens reageren. Ze kunnen van iemand houden of ze kunnen niet van iemand houden. Dus rapporteren ze hun liefde of afkeer aan de planeten.

Stelt u zich nu voor dat u een bepaalde ruimte in bezit heeft – een hectare grond. Niet gewoon een hectare grond waarop aardappels voor de verkoop zijn geplant, maar een hectare grond waar u bent begonnen te creëren, vanuit een bepaald niveau van bewustzijn, een bepaald niveau van spiritualiteit.

U hebt een territorium waarop een heleboel planten groeien die daar niet door ingehuurde arbeidskrachten maar door uzelf zijn aangeplant. Elke plant, elke grasspriet draagt u liefde toe en al deze planten, deze levende wezens, zijn in staat alle beste energieën van het Universum voor u bijeen te brengen. Bijeen te brengen en aan u te geven. Planten voeden zich niet alleen met de energie van de aarde. U weet ongetwijfeld dat er planten zijn die zonder grond kunnen groeien.

Vijfduizend jaar geleden leefden in het Oude Egypte priesters die tal van godsdiensten in het leven riepen. Deze priesters regeerden over hele volkeren. Het waren de rijkste mensen van die tijd. Kisten vol goud en kostbaarheden werden in de kelders van hun paleizen bewaard, ze hadden kennis van allerlei geheime wetenschappen; de farao klopte bij hen aan voor advies en voor geld. Maar elk van deze hooggeplaatste priesters had een hectare grond in eigen bezit, die niet door slaven bewerkt mocht worden. Deze mensen, die over grote rijkdom beschikten, die over veel kennis beschikten, kenden het geheim van de hectare grond. Op de muren van de oude Egyptische tempels, de tempels van de priesters, stond geschreven: 'Neem geen voedsel aan van een slaaf.' Dit is één voorbeeld.

Het tweede voorbeeld. In het Oude Rome vaardigden de senatoren een verordening uit, die inhield dat een slaaf die in staat was de grond te bewerken en die daartoe grond had gekregen, alleen samen met de grond aan een nieuwe eigenaar verkocht mocht worden, opdat geen buitenstaander toegang kreeg tot wat er op deze grond groeide. En waarom gaven de Romeinse senatoren sommige slaven grond? En nog

geld toe ook, zodat die slaven er een huis voor zichzelf op konden bouwen? Daar was maar één reden voor – zodat ze 10% konden vorderen van de gewassen die geteeld waren met en verzadigd waren van de liefde en de aandacht van hun verzorger. Alleen zulke producten kunnen weldadig zijn voor de mens.

De Egyptische priesters en de senatoren uit het Oude Rome wisten welk voedsel geschikt is voor de mensen. De levensmiddelen die wij tegenwoordig eten, zouden onder geen beding als voedsel mogen worden gebruikt: het is 'dood' voedsel. Er is een heel groot verschil tussen de bes die je van de struik plukt en meteen opeet en de bes die in de winkel wordt verkocht. Het is niet zozeer dat de bes in de winkel niet meer vers is. Het is dat er geen energie in zit. Deze bes kan de menselijke ziel niet voeden. En dan heb ik het nog niet eens over de gemuteerde plantensoorten die door onze technocratische wereld zijn gecreëerd.

Dus als je geen hectare grond hebt, zul je nergens menswaardig voedsel vinden. Je kunt geld pakken en de een of andere groente kopen. Maar beseft dat deze groenten niet voor jou zijn gegroeid. Ze zijn voor geen enkele mens gegroeid. Men heeft ze laten groeien voor het geld.

Er is geen ziekte die niet door de Ruimte van liefde genezen kan worden, de ruimte die je met eigen handen en met je ziel hebt gecreëerd.

Mensen ... zijn de kinderen van God. De planten- en de dierenwereld, de lucht en de ruimte om ons heen zijn eveneens creaties van God. En dit alles bij elkaar is niets anders dan de materialisatie van de geest van God. Als iemand zichzelf een hoog-spiritueel persoon noemt, laat hem dan de materialisatie van zijn spiritualiteit tonen.

Stel je voor dat God nu van boven naar je kijkt. En ook een van Zijn kinderen een tram ziet besturen, een ander een huis ziet bouwen, en eentje die in een winkel achter de toonbank zaken staat te doen – een verkoper. Deze beroepen heeft God niet gecreëerd. Dit zijn beroepen voor slaven. God wilde niet dat Zijn kinderen slaven zouden zijn. Hij schiep een prachtige wereld en heeft deze aan zijn kinderen ter be-

schikking gesteld. Neem deze wereld en maak er gebruik van! Maar om dat te kunnen, is het nodig dat we deze wereld begrijpen. Dat we begrijpen wat de maan is en begrijpen wat het kruid is dat duizendblad wordt genoemd.

En wat is eigenlijk zo'n hectare grond? Is dit de plek waar de mens in het zweet zijns aanschijns moet werken? NEE! Het is de plek waar de mens helemaal niet zou moeten werken! Het is de plek door middel waarvan de mens de wereld moet besturen. Zeg mij, aan wie zal God een groter plezier beleven: aan iemand die een tram bestuurt of aan iemand die een stuk grond, ook al is het maar klein, heeft veranderd in een paradijs? Natuurlijk aan de tweede.

Kan de weg naar de kosmos worden opengesteld voor de mensen van tegenwoordig? Kan men hen leren Mars of de maan in cultuur te brengen? Nee, onmogelijk! Want dan komen ook daar meteen wapens, zal er vervuiling ontstaan en zullen er oorlogen uitgevochten worden, net als op de Aarde. Toch is de mens geschapen om andere werelden te leren kennen. Maar dat zal pas gebeuren zodra de mens de Aarde begrijpt en tot ontwikkeling brengt. De wijze waarop de planeten van het Universum tot ontwikkeling worden gebracht, is helemaal niet technisch. Dit gebeurt op psychotelepatische wijze.

De mens moet zich ervan bewust worden waarin de werkelijke schoonheid van het heelal ligt.

Jullie stad, Zurich, wordt als een prachtige stad beschouwd. We kunnen duizend keer zeggen dat het er prachtig is. Maar wat is er precies zo prachtig aan? Ja, het is heel schoon hier, en ja, je krijgt de indruk dat er veel welgestelde mensen wonen. Maar is de grond die met asfalt bedekt is ook echt mooi? Is het echt goed dat slechts op bepaalde plekken groene eilanden zich een weg banen? Is het echt goed dat in het midden van jullie stad een prachtige boom – een den – bezig is dood te gaan? Hij stikt in de rook. Hij stikt in de uitlaatgassen. Maar niet alleen deze boom is aan het stikken en aan het doodgaan. De mensen die door deze stad lopen, stikken ook in deze dampen.

Wij zouden eens moeten nadenken over wat wij op deze Aarde hebben gedaan. En dat kan het best in duidelijke taal. Laat ieder van ons

een klein stuk grond in bezit nemen, heel zijn verstand en spiritualiteit bundelen en een heel klein, maar concreet paradijs creëren. Laat hij één klein stukje grond op een grote planeet veranderen in een bloeiende tuin, waarbij hij zijn spiritualiteit een materiële belichaming geeft zoals God dat heeft gedaan. Als miljoenen mensen dit gaan doen in een heleboel landen, dan zal de hele Aarde veranderen in een grote bloeiende tuin, waar geen oorlog is, omdat miljoenen mensen helemaal opgaan in hun grote scheppingswerk. En als de Russen dan naar Zwitserland of Duitsland gaan, zal het slechts zijn om de contemplatie van prachtige levende oases te genieten, en de ervaring in zich op te nemen van een materialisatie van ware spiritualiteit.

Helaas probeert Rusland momenteel uit alle macht het Westen na te doen: de Russische politici, als ze het over de westerse landen hebben, doorspekken hun speeches met woorden als “ontwikkeld” of “beschaaft”, en roepen de mensen op deze landen qua ontwikkelings- en beschavingsniveau in te halen. Onze politici weten nog niet dat het niet alleen mogelijk is om in hoog tempo de achterstand in te lopen maar deze landen ook nog aanzienlijk voorbij te streven. Maar dat kan alleen gebeuren als wij precies in tegengestelde richting rennen.

Het is helemaal niet mijn bedoeling om uw westerse beschaving te kleineren of te beledigen. Maar we hebben het hier immers over spiritualiteit, we moeten eerlijk zijn naar elkaar. Spiritualiteit is niet alleen aan materiële welstand en technologische prestaties af te meten. Een dergelijke eenzijdige technocratische benadering van de menselijke ontwikkeling voert de mensheid naar de afgrond; alle aanwezigen hier zullen dat ongetwijfeld erkennen. Dus zult u ook moeten erkennen dat u als eerste de afgrond zult bereiken, en wij direct na u. Probeer te stoppen en na te denken over wat er met onze wereld gebeurd is. Als u dat kunt inzien, roep dan naar degenen die achter u aanlopen: “Blijf staan, mensen! Niet verder rennen! Er is een afgrond hier, en we staan al op de rand. Kijk of je een andere weg kunt vinden.”

Nadat we naar ons hart hebben geluisterd, zouden we gezamenlijk moeten overgaan van het praten over spiritualiteit naar de materialisa-

tie ervan. Een hectare grond ... is slechts een nietig stipje op planeet Aarde. Maar miljoenen van zulke stipjes zullen de hele planeet in een bloeiende tuin veranderen. Via triljoenen bloemblaadjes en de lachende gezichten van jong en oud zullen ze het Universum meedelen:

“De mensen van Aarde zijn tot een groot scheppingswerk bereid!”

“Wij wachten op jullie, mens,” zullen de planeten van het Universum antwoorden. “We wachten op je, de waardige zoon van God.”

Ons millennium heeft de grote transformatie Aarde ingeleid. Tien-duizenden Russische gezinnen richten zich al op hun hectare grond. De vader en de moeder die echt een Ruimte van liefde voor hun kinderen creëren, getuigen van meer spiritualiteit dan de beroemdste wijze mensen die alleen maar praten over spiritualiteit.

Moge de spirit van iedere mens uit de aarde ontspruiten als een prachtige bloem, als een boom met zoete vruchten en moge dit gebeuren op elke hectare van onze planeet.’

Na deze woorden heerste een tijdje volkomen stilte in de zaal, en daarna ... een donderend applaus.

Ook de volgende dag trad ik op in Zurich. En opnieuw zat de zaal vol. Onze voormalige landgenoten waren er ook.

Ik denk dat mijn voordracht niet altijd vloeiend verliep, en al helemaal niet omdat er simultaan vertaald moest worden. Maar de mensen liepen niet weg, ze luisterden, omdat het niet alleen ikzelf was die de mensen in deze zaal toesprak: een grote kracht was aan het woord. Een heel eenvoudige en concrete maar tegelijkertijd buitengewone kracht die millennialang in de diepten van de menselijke ziel bewaard is gebleven – de kracht van de heimwee naar de ware manier van leven van de mens-schepper.

En ik dacht: ‘Zou ik aan iemand moeten bewijzen dat alle zoons en dochters van Rusland die door een ijzingwekkende wind zijn weggevaaid, zeker zullen terugkeren? Ze zullen zeker terugkeren!’ Je herinnert je vast nog wel de volgende woorden van Anastasia:

‘Veel gasten zullen op deze dag naar Rusland komen! Alle Atlantiërs die de Aarde heeft voortgebracht, keren als verloren zonen terug. Mogen de barden overal op hun gitaren spelen. En de oude mensen

schrijven brieven aan de kinderen. En alle kinderen schrijven aan hun ouders. En jij en ik zullen opeens heel jong zijn. Zoals mensen voor het eerst jong zijn geweest.'